

Miesięcznik Parafii MB Królowej Polski

ISSN 1642-0045

GŁOS

Arki Pana

Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej

Kraków-Bieńczyce

LUTY 2026

Rok XXXI Nr 02 (437)

**„JA JESTEM
ŚWIATŁOŚCIĄ
ŚWIATA” (J 8,12)**

KALENDARZ LITURGICZNY – LUTY 2026

2. OFIAROWANIE PAŃSKIE
 3. Św. Błażeja, biskupa i męczennika
 5. Św. Agaty, dziewicy i męczennicy
 6. Świętych męczenników Pawła Miki i Towarzyszy
 8. Św. Hieronima Emilianiego
 10. Św. Scholastyki, dziewicy
 11. Najśw. Maryi Panny z Lourdes
 14. ŚWIĘTYCH CYRYLA, MNICHA,

I METODEGO, BISKUPA, Patronów Europy
 17. Świętych Siedmiu Założycieli Zakonu Serwitów Najśw. Maryi Panny
 18. ŚRODA POPIELCOWA
 21. Św. Piotra Damiana, biskupa i doktora Kościoła
 22. I NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU
 23. Św. Polikarpa, biskupa i męczennika
 27. Św. Grzegorza z Nareku, opata i doktora Kościoła

WYDARZENIA – LUTY 2026

2 lutego - W święto Ofiarowania Pańskiego, 2 lutego, obchodzony jest Światowy Dzień Życia Konsekrowanego. To dzień, kiedy w sposób szczególnie zwracamy uwagę na świadków obecności Boga w świecie, jakimi są osoby konsekrowane. W naszej Archidiecezji zapraszamy szczególnie na Mszę Św. o godz. 13.00 do Bazyliki Mariackiej w Krakowie, której przewodniczyć będzie bp Damian Muskus. Tradycyjnie w tym dniu odbywa się także zbiórka na rzecz zakonów kontemplacyjnych. Dzień Życia Konsekrowanego Kościoł powszechny obchodzi od 1997 roku. Został on ustanowiony przez św. Jana Pawła II i jest poświęcony refleksji i modlitwie za osoby, które oddały swoje życie na służbę Bogu i ludziom. Zgodnie z tradycją przeprowadzona zostanie ogólnopolska zbiórka pieniężna do puszek na potrzeby zakonów klauzurowych.

11 lutego - we wspomnienie Matki Bożej z Lourdes obchodzimy Światowy Dzień Chorego ustanowiony przez Jana Pawła II w 1992 r. Celem święta jest otoczenie modlitwą wszystkich cierpiących, zarówno duchowo, jak i fizycznie, i zwrócenie uwagi świata na ich potrzeby.

W szpitalach, hospicjach i innych ośrodkach służby zdrowia duszpasterze odwiedzają chorych, udzielając im sakramentu namaszczenia i modląc się z nimi.

15-21 lutego - przypadnie 59. Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu. Rozpoczyna się on co roku w ostatnią niedzielę karnawału i trwa do soboty przed I Niedzielą Wielkiego Postu łącznie. Ma zachęcić do umiarkowania podczas karnawałowych zabaw oraz do podjęcia postanowień abstynencji, np. w czasie Wielkiego Postu. W tym czasie w parafiach wykładane są często księgi trzeźwości, do których można wpisać swój dar abstynencji, zwłaszcza podjętej z miłości do bliźnich pogrążonych w nałogach. Każdy dzień Tygodnia Modlitw ma szczególną intencję, a także swojego patrona, którego życie może być wzorem dla nas współczesnych ludzi.

20 lutego - Dzień modlitwy i solidarności z Osobami Skrzywdzonymi wykorzystaniem seksualnym, obchodzony będzie już po raz dziesiąty. Przypada w pierwszy piątek Wielkiego Postu.

Z KALENDARIUM ARKI PANA

14 lutego 1957 r. – Pismem skierowanym do Komitetu Budowy Kościoła przy Parafii w Bieńczycach DRN przekazała działkę pod budowę kościoła, który w zezwoleniu na budowę z dnia 30 stycznia 1957 r. otrzymał lokalizację między ulicami Marksa i Majakowskiego, a budynkiem teatru.

8 lutego 1960 r. - Wydział Spraw Wewnętrznych Rady Narodowej w Krakowie podjął decyzję rozwiązania Komitetu Budowy Kościoła w Bieńczycach. Uzasadnieniem tej decyzji było między innymi naruszenie statutu przez niezgodne z prawem wydrukowanie 210 tys. cegiełek na budowę kościoła zamiast, zgodnie z pozwoleniem, 20 tys. sztuk, organizowanie publicznych zbiórek pieniężnych na

budowę kościoła bez zgody władzy i przekazanie parafii 2 milionów złotych.

14 lutego 1971 r. – Ks. proboszcz Józef Gorzelany o godz. 16.00 odprawił nabożeństwo z udziałem 10 tys. wiernych, podczas którego obecni modlili się za wszystkich pomordowanych na ulicach miast Wybrzeża w grudniu 1970 r. Modlili się za osierocone rodziny i opamiętanie dla sprawców tych nieszczęść. Do tej modlitwy włączył się niespodziewanie ks. kard. Karol Wojtyła, który po zakończeniu nabożeństwa ciepło przemówił do zebranych tłumów stwierdzając, że ich obecność świadczy o ich głębokiej postawie prawdziwego patriotyzmu.

ISSN 1642-6045

Wydawca: Parafia Rzymsko-Katolicka pw. MB Królowej Polski Krakowie – Bieńczycach
Zespół redakcyjny: ks. Tomasz Nowak – asystent kościelny, Tadeusz A. Janusz – redaktor naczelny; Maria Wileńska – sekretarz redakcji; Małgorzata Modzelewska; Stanisław Malara; Tadeusz Palka – foto; Adres redakcji: 31-831 Kraków, ul. Obrońców Krzyża 1; tel. (do parafii) 12 644 06 24; tszunaj@poczta.onet.pl. Koszt wydania jednego egzemplarza gazetki 4 zł.

Nakład 1.000 egz.; Redakcja pracuje bez honorariów; Redakcją „Głosu Arki Pana” można się kontaktować przez skrzynkę pocztowa na drzwiach Redakcji; Redakcja nie zwraca materiałów nie zamówionych oraz zastrzega sobie prawo do skracania tekstów zmiany tytułów oraz nie bierze odpowiedzialności za treść zamieszczonych reklam.

Głos Arki Pana w internecie: www.arkapana.pl/index.php/aktualnosci/glos-arki-pana.html

PODSUMOWANIE 2025 ROKU

MODLITWA I WDZIĘCZNOŚĆ ZA TROSKE PARAFIAN O KOŚCIÓŁ

Rok 2025 po Chrystusie za nami. Warto przez moment pochylić się nad minionym czasem i jego wydarzeniami.

Rok 2025 był rokiem Jubileuszu. Co ćwierć wieku obchodzimy takie lata będące okrągłą rocznicą tajemnicy wcielenia. Zwyczaj lat jubileuszowych nawiązuje do Starego Testamentu, gdzie rok jubileuszowy obchodzić miano co 50 lat i taki rok był czasem darowania wszystkich długów, odzyskania wolności przez niewolników oraz zwrotu sprzedanej ojcowizny. W Kościele rok jubileuszowy wiąże się nade wszystko z darowaniem długów duchowych w łasce odpustu zupełnego, który można zyskać za nawiedzenie kościoła jubileuszowego, a jednym z takich właśnie kościołów była Arka Pana. Przez cały rok można było w naszym kościele zyskać tę łaskę będąc bez grzechu ciężkiego na sumieniu, przyjmując komunię świętą i nawiedzając nasz kościół od-

mówiwszy pacierz i modlitwę w intencjach Ojca Świętego. Nie sposób zliczyć ilu i ile razy taką łaskę zyskało w tym roku. Warto pamiętać, że także poza rokiem jubileuszowym Pan Bóg udziela łaski odpustu każdemu, kto adoruje najświętszy sakrament przez pół godziny, odmówi jedną cześć różańca świętego lub przez pół godziny czyta i rozważa słowa Pisma Świętego. Zachęcamy do tych praktyk, aby łaski odpustu zyskiwać nadal ofiarując je za siebie i za zmarłych.

W minionym roku w naszej parafii nie było zmian księży. Natomiast spore zmiany zaszły we wspólnocie Sióstr. Siostrę katechetkę

Beatę Waszkielewicz zastąpiła siostra Agnieszka Krajnik; Siostrę Beatę Rumińską w kancelarii zastąpiła siostra Magdalena Wyrwa; a siostrę Edygnę

Solecką w zakrystii zastąpiła siostra Małgorzata Łatka; siostra Emmanuela Sakowicz przeniosła się do wspólnoty domu prowincjalnego sióstr przy ul. Biskupiej.

W minionym roku w niedzielę w naszym kościele średnio we Mszy Świętej uczestniczyło 3600 wiernych (1500 mężczyzn i 2100 kobiet) a komunię przyjmowało 1700 osób (600 mężczyzn i 1100 kobiet). W całym roku rozdaliśmy w naszym kościele 310 tysięcy komunii świętych. Chrzest w naszym kościele przyjęło 74 dzieci. Do pierwszej komunii przystąpiło 70 dzieci. Bierzmowanie przyjęło 66 młodych. Pobłogosławiliśmy

4 małżeństwa. Pochowaliśmy 222 parafian. Od Kościoła w sposób formalny odeszła 1 osoba. W katechezie szkolnej uczestniczy w naszej parafii 90% dzieci w przedszkolach; 80% w szkołach podstawowych; 35% w szkołach ponadpodstawowych.

Budżet parafii w minionym roku zamknął się kwotą ponad 2 400 000 złotych. Jak zawsze dominuje tu utrzymanie kościoła i budynków parafialnych, co stanowi prawie 2/3 tej sumy. Koszty ogrzewania pochłonęło blisko 300 tysięcy złotych a prądu prawie 200 tysięcy. Na tych rachunkach najbardziej widać drożyznę, która nas dotyka. Na pomoc ubogim zarówno w parafii jak i poza nią przeznaczaliśmy 300 tysięcy złotych. Na utrzymanie diecezji i innych instytucji kościelnych ofiarowaliśmy ponad 250 tysięcy. Inwestycje i remonty pochłonęły ponad 500 tysięcy złotych. Zdaję sobie sprawę, że kwoty, które podaję są duże. Ale tym bardziej w ich kontekście chciałbym złożyć ogromne

uszanowanie i podziękowanie Wam Drodzy Parafianie. Wszystkie te bowiem środki są Waszą ofiarą. Dziękuję za niezwykłą hojność i zaufanie, jakim obdarzacie parafię składając pieniądze na tacę, czy też przysyłając je na konto parafii oraz ofiarując w kopertach. Ze swej strony pragnę zadeklarować troskę, aby żaden grosz ofiarowany parafii nie został zmarnowany oraz modlitwę pełną wdzięczności w intencji ofiarodawców.

Ks. Jerzy Czerwień
Proboszcz

ŚWIĘTO OFIAROWANIA PAŃSKIEGO

„JA JESTEM ŚWIATŁOŚCIĄ ŚWIATA” (J 8,12)

W dniu 2 lutego, obchodzimy liturgiczne święto Ofiarowania Jezusa w Świątyni, popularnie zwane świętem Matki Boskiej Gromnicznej, upamiętniające ewangeliczne wydarzenie, w którym Maryja i Józef przynoszą Jezusa do Świątyni Jerozolimskiej, 40 dni po Jego narodzeniu, w celu rytualnego oczyszczenia Maryi i zgodnie z prawem żydowskim ofiarowania Jezusa Bogu. Tam spotykają starca Symeona i prorokinię Annę, którzy rozpoznają w Nim Światłość Świata. Święto, kończy cykl Bożego Narodzenia, a w świątyniach odbywa się obrzęd poświęceniem świec - gromnic, symbolizujących Chrystusa - „Światło na oświecenie pogan”.

ŚWIATŁO jest jednym z najpotężniejszych symboli w kulturze, religii i nauce utożsamianych z pozytywnymi wartościami. Jako pojęcie wielowymiarowe, jest głęboko zakorzenione w wielu wierzeniach religijnych i przedstawiane jako siła, która rozprasza i rozświetla ciemności. Jako przeciwieństwo ciemności, mroku, zła, grzechu, tajemnicy i chaosu, Światło symbolizuje przede wszystkim dobro, Boga, mądrość, życie, prawdę, czystość, niewinność (biel), a także nadzieję, zbawienie i porządek. W sensie duchowym jest znakiem Bożej obecności, chwały i świętości. Oświeca umysł, prowadzi do właściwych wyborów, jest przeciwieństwem ignorancji i chaosu, wskazuje drogę i prowadzi do doskonałości, podczas gdy ciemność, mrok symbolizuje zagładę i oddzielenie od boskości. W sztuce i religii reprezentuje obecność Boga (aureole, blask Chrystusa).

W BIBLIJ ŚWIATŁO, (hebrajskie *ôr*, greckie *phôs*), wiąże się z takimi pojęciami jak „lampa”, „świeca”,

„latarnia”, „kaganek”, „blask”, „jaśność” „oświecić”, „świecić”, itd. Trudno przecenić biblijne znaczenie światła, biorąc pod uwagę, że pojawia się ono już na pierwszej stronie, jako pierwsze z dzieł stworzenia: „I rzekł

Bóg: «Niechaj się stanie światłość!» I stała się światłość”. Bóg, widząc, że światłość jest dobra, oddzielił ją od ciemności” (Rdz 1,3-4), a także na ostatniej stronie Apokalipsy: „I nie będzie już nocy, i nie będą potrzebowali lampy ani słońca, bo Pan Bóg będzie im świecił, i będą królować na wieki wieków”, (Ap 22,5). **Światło oznacza życie, a ciemność śmierć.** Obrazy życia pośmiertnego, które pojawiają się w Księdze Hioba, akcentują kres światła, podobnie opis śmierci: „[pójde] do kraju ciemnego jak noc, do cienia śmierci i do bezładu, gdzie świeci ciemna noc!” (Hi 10,22). **Pochwałę światła głosi mędrzec Kohelet:** „Przyjemne jest światło i miło oczom widzieć słońce” (Koh 11,7). Apokaliptyczne wizje

końca świata ukazują wkraczanie ciemności w przestrzeń światła. Na niebiosach nie będzie już światła (Jr 4,23) i „gwiazdy niebieskie [...] nie będą jaśniały swym światłem, słońce się zaćmi od samego wschodu” (Iz 13,10). **Światłość w Starym Testamencie będzie również identyfikowana z obecnością Boga.** Psalmista przedstawia transcendencję Boga poprzez porównanie Jego szat ze światłością: „O Boże mój, Panie, Ty jesteś bardzo wielki! Odziany we wspaniałość i majestat, światłem okryty jak płaszczem” (Ps 104,1-2). **Bóg wkracza w przestrzeń życia człowieka.** Psalmista, pokładając całą ufność w Bogu, oznajmia: „Pan światłem i zbawieniem moim” (Ps 27,1). **Symbol światła oznacza dobroć i świętość, będące przeciwieństwem zła.** Psalmista woła: „Światło wschodzi dla sprawiedliwego i radość dla ludzi prawego serca” (Ps 97,11). Autor Księgi Przysłów poucza: „Ścieżka prawych jest światłem porannym, wschodzi i wzrasta aż do południa” (Prz 4,18). **Światłość oznacza prawdę otrzymaną od Boga.** Starotestamentowy pielgrzym modlił się do Boga, mówiąc: „Ześlij światłość swoją i swoją prawdę, niech one mnie wiodą i niech mnie przywiodą na Twoją świętą górę” (Ps 43,3). Najbardziej jednak niezwykle **światło znajdowało się w świątyni, zwane było Szechiną, czyli chwałą Bożą.** Nie było to zwyczajne światło fizyczne, lecz świecący obłok wypełniający świętą przestrzeń. Światłość jest symbolem czasów mesjańskich: „Naród kroczący w ciemnościach ujrzal światłość wielką; nad mieszkańcami kraju mroków światło zabłysło” (Iz 9,1). Prorok Izajasz ukazuje **Jerozolimę jako światło dla narodów** (Iz 60,1-3.19). Prawo jest światłością życia: „bo lampą jest nakaz, światłem – pouczenie” (Prz 6,23)

Judaizm jako całość, a w szczególności wspólnota w Qumran podzielała pogląd, że świat jest areną walki światłości z ciemnością, czyli dobra i zła, ale ostateczne zwycięstwo należy do synów światłości, o ile potrafią właściwie odczytać wolę Bożą. Stary Testament odwołuje się do idei światłości, by przedstawić w tym wyobrażeniu obecność Boga pośród ludu. W liturgii świątyni jerozolimskiej światłość uobecniała Boga. W Jerozolimie obchodzono jesienne Święto Szałasów, czyli Sukkot. Upamiętniało ono długą wędrówkę narodu żydowskiego przez skąpaną w słońcu, jałową pustynię Synaju, zmierzającą do ziemi Kanaan, celu ich exodusu z niewoli egipskiej. Podczas tego święta jednym z obrzędów było rozpalanie wieczorem wielkich ognisk na murach i w głównych miejscach miasta, dzięki czemu Jerozolima w te noce była niemal otulona falą światła, która przebijała ciemność. W codziennym życiu słowa Tory stawały się światłością prowadzącą do realizacji woli Bożej. Przypisywano też wielkie znaczenie dla samego obrzędu, ceremonii zapalania lamp lub świec na rozpoczęcie świętego dnia szabatu. Dokonuje tego matka rodziny, recytując przy tym odpowiednie modlitwy i błogosławieństwa. Talmud Jerozolimski w taki oto sposób komentuje ten obowiązek kobiety: „Powierzono jej zapalenie światła szabatu, ponieważ Adam przedstawiał światłość świata, według Prz 20,27: «Lampą Pańską jest duch człowieka». Ponieważ Ewa zgasiła światło sprowadzając śmierć, powierzono jej zapalenie lampy” (Sab. 2,6).

W Nowym Testamencie Jezus nawiązał do idei starotestamentowych i przedstawił się jako światłość, a więc jako obecność Boga pośród nas, oraz zachęcił nas do realizacji swoich słów, które są prawdą i światłością. **Idea światła ma wiele znaczeń. Światłość**

to obecność Bóg i Jego działanie (Mt 17,5). Symbol światłości opisuje **życie człowieka wypełniającego wolę Bożą** (Rz 13,12). Kresem naszego wędrowania przez życie jest przestrzeń światłości (Ap 22,5). Pojęcie światłości nabrało szczególnego znaczenia w tradycji związanej ze św. Janem. Z Pierwszego Listu Jana dowiadujemy się, że „Bóg jest światłością” (1 J 1,5) i że „tylko ten, kto miłuje swego brata, trwa w światłości” (1 J 2,10). Ewangelia Jana nawiązuje wielokrotnie do idei światłości, która przede wszystkim jest symbolem obecności Chrystusa w świecie. W Ewangelii Jana w Słowie jest życie, które staje się światłością. Światłość jest zatem epifanią o objawieniu odwiecznego Słowa, które uobecnia się w świecie. Opozycja światłości i ciemności może być zaczerpnięta z Rdz 1,3-5. Światłość przewycięża ciemności, które związane są z bezładem i pustką. Następnie ciemność staje się symbolem przestrzeni objętej przez grzech (Mdr 17,3-5). Bóg w tej przestrzeni objawia się w światłości i pozostaje obecny tak w świątyni jerozolimskiej, jak i w słowie Tory. Mroki świata zostają jednak w pełni przewyciężone dopiero w momencie, kiedy Słowo staje się ciałem (J 1,14). Kończy się czas obecności Boga w świątyni jerozolimskiej, a rozpoczyna się epoka Jego obecności we wcielonym Słowie – Chrystusie: „W Nim było życie, a życie było światłością ludzi, a światłość w ciemności świeci i ciemność jej nie ogarnęła” (J 1, 4).

Jezus sam przedstawił się nam: «Ja jestem światłością świata. Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światło życia». (J 8,12). Owocem przyjęcia Jezusa jako światłości jest dar życia wiecznego.

Ta biblijna symbolika światła jest ściśle związana ze Świętem Ofiarowania Pańskiego. Zgodnie z prawem Mojżeszowym (Wj 13, 2.11-16), każdy pierworodny syn narodu żydowskiego był uważany za ofiarę dla Pana i konieczne było, aby po jego narodzeniu rodzice odkupili go, składając ofiarę. Ponadto, zgodnie z tym samym prawem Mojżeszowym, kobieta była uważana za nieczystą z powodu krwi menstruacyjnej, niezależnie od tego, czy noworodek był pierworodnym, czy nie: nieczystość trwała 40 dni, jeśli dziecko było płci męskiej i 66 dni, jeśli było płci żeńskiej (Kpł 12,1-8). W czasach Jezusa oczekiwano, że 40

dni po narodzinach nastąpi ofiarowanie pierworodnego i oczyszczenie matki, tak jak w rzeczywistości uczynili to Maryja i Józef, zgodnie z tym, co jest opisane w Ewangelii według Łukasza (2,22-39). Stąd święto 2 lutego, które przypada 40 dni po 25 grudnia, dniu, w którym świętuje się

narodziny Jezusa.

Starzec Simeon rozpoznał w ofiarowanym w świątyni Jezusie, Zbawiciela i nazwał Go „Światłem na oświecenie pogan”. Światło rozpraszające ciemności nawiązuje do zwycięstwa Jezusa nad złem i Jego życiodajnej obecności w świecie, niesie nadzieję, zapowiada wiosnę dla mrocznych i zlodowaciałych zaułków ludzkiego serca. Symbolem tego światła stały się w V w. jerozolimskie procesje ze świecami. Właśnie to światło i niesione przez wiernych świece w Jerozolimie są u podstaw tradycji święta Matki Bożej Gromnicznej. **Świeca w rękę Maryi nawiązuje do faktu, że niesie Ona światu Jezusa.** Wierzymy, że Matka Chrystusa, którego symbolem jest świecąca się gromnica, odpędza mocą Bożego Światła wszelkie zło. Niech więc Światło Chrystusa wypełnia nasze serca, a Maryja niech będzie nam Przewodnikiem w jego przyjęciu i pielęgnowaniu.

Uroczystość Ofiarowania Pańskiego w dniu 2 lutego, jest też **Światowym Dniem Życia Konsekrowanego**, ustanowionym przez św. Jana Pawła II w 1997 roku. To dzień szczególnej pamięci o osobach, które całkowicie ofiarowały swoje życie Panu Bogu. Zakonnicy, siostry zakonne i inne osoby konsekrowane odnawiają tego dnia swoje śluby, a w kościołach zbierane są datki na rzecz zakonów klauzurowych.

11 LUTEGO 2026 – XXXIV ŚWIATOWY DZIEŃ CHORYCH

MOC MIŁOSIERDZIA

„Współczucie Samarytanina: kochać, znosząc ból drugiego” - to wybrany przez Ojca Świętego Leona XIV temat XXXIV Światowego Dnia Chorego.

Watykańska Dykasteria ds. Służby Integralnemu Rozwojowi Człowieka, wyjaśnia, że temat ten „stawiając w centrum postać ewangelicznego Samarytanina, który okazuje miłość poprzez troskę o cierpiącego człowieka, napadniętego przez zbrojczy, pragnie podkreślić ten własnie aspekt miłości bliźniego: miłość potrzebuje konkretnych gestów bliskości, poprzez które bierze się na siebie cierpienie drugiego człowieka, zwłaszcza tych, którzy żyją w sytuacji choroby, często w kontekście kruchości spowodowanej ubóstwem, izolacją i samotnością”. Jak czytamy dalej w wyjaśnieniu, także dzisiaj Chrystus, „dobry Samarytanin” zbliża się do zranionej ludzkości, by poprzez sakramenty, opatrzyć ją „olejem pocieszenia i winem nadziei”. To zaś staje się inspiracją dla człowieka, by towarzyszyć i otaczać opieką chorych i cierpiących.

Papież Leon XIV wzywa chrześcijan, aby z okazji XXXIV Światowego Dnia Chorego stanęli u boku cierpiących i przełożyli swoją wiarę na dzieła miłosierdzia Ojciec Święty swoje przesłanie zawarł w hasło: „Współczucie Samarytanina: kochać, znosząc ból drugiego”, wykraczając w ten sposób poza prostą solidarność i wzywając każdego wierzącego do ponownego odkrycia rewolucyjnej mocy miłości, ucieleśnionej w konkretnych gestach pochylenia się nad cierpiącym człowiekiem.

Ewangeliczna wzmianka o dobrym Samarytaninie nie jest szczegółem, ale mocnym sygnałem: w obliczu człowieka zranionego i opuszczonego nie przechodzi obojętnie, nie ogranicza się do litowania się nad nim z daleka, ale zatrzymuje się, troszczy się o niego, opatruje jego rany, towarzyszy mu i płaci cenę osobiście.

Jest to obraz Chrystusa, który zbliża się do cierpiącej ludzkości, wlewa w nią olej pocieszenia i wino nadziei i prosi swoich uczniów, aby naśladowali Go w konkretach codziennego życia.

Papież podkreślił, że choroba Nie dotyczy to tylko ciała, ale często towarzyszy temu ubóstwo, samotność, marginalizacja, czyniąc ludzi jeszcze bardziej bezbronnymi i niewidzialnymi. Z tego powodu współczucie nie może pozostać abstrakcyjnym uczuciem ani duchowym słowem, lecz musi przełożyć się na gesty bliskości, towarzyszenia i troski.

Z tej perspektywy uczynki miłosierdzia odzyskują pełnię proroczej mocy: odwiedzanie chorych, pocieszanie strapionych, przyjmowanie samotnych, wspieranie tych, którzy są pozbawieni podstawowych potrzeb. Nie jest to pobożna lista, lecz prawdziwa mapa Ewangelii w rękach chrześcijan, którzy odnajdują oblicze

Chrystusa w chorych i ubogich.

Papież Leon XIV również wskazał na niebezpieczeństwo pośpiechu i rozproszenia uwagi. Zbyt często, zaabsorbowani logiką efektywności, przechodzimy obok, nie zauważając, kto prosi o pomoc.

Przypowieść o Samarytaninie uczy nas, abyśmy zwolnili tempo, pozwolili się „skazić” bólem innych, ubrudzili sobie ręce i podzielili ciężar ich ran. To właśnie w tej gotowości rozpoznajemy ucznia Jezusa.

Światowy Dzień Chorego 2026 staje się zatem nie tylko okazją do refleksji, ale także apelem o rzeczywistą zmianę w stylu życia chrześcijańskiego. Słowa nie wystarczą; musimy przejść od intencji do czynów, od modlitw do działań, od planów do gestów miłosierdzia.

Wspólnoty kościelne są powołane do tego, by stać się szpitalami polowymi, miejsca, w których cierpiący znajdują gościnność, bliskość i wsparcie, a społeczeństwo jako całość jest zaproszone do tego, aby nie marginalizować kruchości, lecz traktować ją jako skarb, który stanowi wyzwanie i czyni człowieka bardziej ludzkim.

Papież przypomina nam, że współczucie nigdy nie jest jałowe: gdy stoimy przy cierpiących, nie tylko łagodzimy ich ból, ale także odkrywamy samych siebie, nasze najgłębsze człowieczeństwo, żywą obecność Boga działającego w zakamarkach życia.

W tym sensie, dzieła miłosierdzia stają się bijącym sercem chrześcijaństwa, które nie przechodzi obojętnie, które nie boi się ran. Odwiedzać, pocieszać, przyjmować, wspierać: to czasowniki, które definiują styl Kościoła powołanego do towarzyszenia chorym, niesienia ciężaru innych i przemieniania cierpienia w miejsce spotkania z miłością Boga.

Źródło: Wiadomości Watykańskie

18 LUTEGO – ŚRODA POPIELCOWA

NAWRACAJCIE SIĘ I WIERZCIE W EWANGELIĘ!

Środa Popielcowa rozpoczyna Wielki Post, czterdziestodniowy okres poprzedzający Wielkanoc, w którym jesteśmy szczególnie zachęceni do nawrócenia. Pozostaje głównym dniem postu i wstrzeżności od pokarmów mięsnych, obok Wielkiego Piątku. Nazwa „Środa Popielcowa” pochodzi bezpośrednio od obrzędu liturgicznego, który charakteryzuje ten dzień: podczas mszy świętej kapłan kładzie na głowę wiernych poświęcony popiół, uzyskany ze spalenia gałązek oliwnych z Niedzieli Palmowej z poprzedniego roku i wypowiada słowa: „Nawróćcie się i wierźcie w Ewangelię!” wzywając w ten sposób wiernych do świadomego podjęcia drogi wiary i refleksji, która prowadzi do Świąt Wielkanocnych.

Formuła towarzysząca posypaniu popiołem zmieniała się z biegiem czasu: pierwotnie brzmiała ona: „Pamiętaj, że prochem jesteś i w proch się obrócisz”, zaczerpnięta z Księgi Rodzaju. Obecnie podczas celebracji tego dnia, stosuje się formułę zaczerpniętą z Ewangelii św. Marka: „Po arestowaniu Jana Jezus przybył do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił też: «Czas się wypełnił i nadeszło królestwo Boże. Nawracajcie się i wierźcie w Ewangelię!»” (Mk 1, 1-15). Ten prosty gest rozpoczynającego się okresu liturgicznego podkreśla, że oprócz aspektu pokutnego, jest to również czas nawrócenia, nieustannej modlitwy i pojednania z Bogiem w sakramencie pokuty.

Popiół, którym posypuje się dziś głowę, a który symbolizuje ludzką słabość, skruchę i duchową odnowę, często pojawia się w tekstach biblijnych i ma podwójne znaczenie. Przede wszystkim **wskazuje na kruchość człowieka przed Panem**, o czym świadczy rozmowa Abrahama z Bogiem w Księdze Rodzaju: „Abraham odpowiedział i rzekł: «Oto zaczynam mówić do Pana, ja, który jestem prochem i popiołem...»” (Rdz 18,27). Hiob podkreśla również głębokie ograniczenie swojego istnienia: „Wrzucił mnie w błoto i jestem zmieszany z prochem i popiołem” (Hi 30,19). A oto inne przykłady z Księgi Mądrości i z Syrachy: „Rodzimy się przez przypadek, a potem będziemy, jak gdyby nas nie było. Technienie naszych nozdrzy jest

dymem, a myśl jest iskrą w biciu naszego serca. Gdy to zgaśnie, ciało stanie się popiołem, a duch rozwieje się jak powietrze” (Mdr 2,2-3); „Czemu pyszni się ten, który jest tylko prochem i popiołem?” (Syr 10,9); „On czuwa nad zastępami niebieskimi w górze, a wszyscy ludzie są prochem i popiołem” (Syr 17, 27). Wreszcie, popiół **jest również konkretnym znakiem tych, którzy pokutowali i z odnowionym sercem podejmują swoją drogę do Pana**, jak czytamy w Księdze Jonasza, gdzie król Niniwy, otrzymawszy wieść o nawróceniu swojego ludu, siada na popiele, oraz w Księdze Judyty, gdzie mieszkańcy Jerozolimy, pragnąc modlić się do Boga o Jego interwencję i wybawienie, posypują głowy popiołem.

Okres Wielkiego Postu nawiązuje do duchowego przygotowania Jezusa do wypełnienia swej misji przez 40-dniowy post na pustyni, zwycięstwo nad pokusami zła (władza, przyjemność, autonomia) oraz pełne utożsamienie się z ludzkością. Przypomina on próby wyjścia ludu Izraela z Egiptu

i 40-letni pobyt na pustyni i przygotowuje do Wielkanocy, a liczba „40” wskazuje na czas próby, oczyszczenia i radykalnej przemiany. Według relacji Mateusza i Łukasza (Mt 4,1 i Łk 4,2) po chrzcie Jezus pościł przez czterdzieści dni i czterdzieści nocy na pustyni. Zarówno u Mateusza, jak i Łukasza post nie jest głównym tematem tego epizodu, lecz walka z szatanem. Dla Jezusa post jest tu wyraźnie środkiem, a nie celem samym w sobie. Po pierwsze, post jest okazją do pojawienia się pokus: „Niech te kamienie staną się chlebem!”. Po drugie, post jest środkiem – nie jedynym, jak zobaczymy – do przezwyciężenia samych pokus. Odpowiedź Jezusa na pierwszą pokusę nawiązuje do słynnego tekstu z Pwt 8,3: „Nie samym chlebem żyje człowiek, ale każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych” (por. Mt 4,3). W ten sposób Jezus wyraźnie ukazuje prawdziwy cel swojego postu: stworzenie miejsca dla Boga. Ofiara z pokarmu służy stworzeniu przestrzeni, w którą wkracza słowo Ojca; w ten sposób poprzez post człowiek rozumie, co jest naprawdę istotne dla jego życia.

W scenie kuszenia opisaną w Ewangelii Mateusza wyraźny jest związek z historią wyjścia Izraela z Egiptu

i wędrówki przez pustynię; w przeciwieństwie do ludu Izraela, podczas czterdziestu dni na pustyni Jezus przezwycięża pokusę, by zająć miejsce Boga.

Obecność Szatana i potrójna kuszenie Jezusa są również powiązane z epizodem mężczyzny i kobiety w Ogrodzie Eden, gdzie kobieta, kuszona wraz z mężczyzną, by zająć miejsce Boga („będziecie jak Bóg”; Rdz 3,5), również napotyka potrójną pokusę. Drzewo poznania dobra i zła jest bowiem opisane jako „dobre do jedzenia, rozkosz dla oczu, pożądane dla zdobycia mądrości” (Rdz 3,7). Są to te same pokusy, którym poddawany jest Jezus: pragnienie jedzenia, by przyswoić sobie dar Boży; pragnienie „oczu”, które w przypadku Jezusa staje się rzuceniem się ze szczytu świątyni, aby wszyscy mogli zobaczyć, że aniołowie Go wspierają, oraz pycha życia; ta ostatnia, jeśli w Księdze Rodzaju objawia się jako mądrość, w przypadku Jezusa objawia się jako moc; „To wszystko będzie twoje...”

Tak więc w tekście Księgi Rodzaju 3,1-7 owoc drzewa staje się prawdziwym testem dla ludzkości; również tutaj jedzenie symbolizuje relację między Bogiem a ludzkością.

Należy w tym miejscu podkreślić, że jedyna wyraźna katecheza Jezusa na temat postu znajduje się w Kazaniu na Górze, również w Ewangelii Mateusza, dwa rozdziały po

epizodzie kuszenia; tutaj, w Ewangelii Mateusza 6, 16-18, Jezus porównuje praktykę postu do dwóch innych praktyk typowych dla ówczesnego judaizmu, a mianowicie jałmużny i modlitwy. **Otwartość na innych wraz z otwartością na Boga stanowią zatem podstawowe warunki, aby post był autentyczny**, a nie był jednym z wielu aktów religijnej hipokryzji, dokonywanych „na pokaz”.

W odniesieniu do modlitwy Mateusz wplata w ten kontekst modlitwę „Ojcze nasz” (6, 9-13), która w swej istocie zawiera samą prośbę o dar chleba (Mt 6, 11). Post polega zatem dla ucznia Jezusa na otwarciu w sobie przestrzeni niezbędnej do przyjęcia daru Bożego, a także dla innych, tak jak to było w przypadku Jezusa na pustyni; W tym kontekście nie należy pomijać związku, jaki Mateusz nawiązuje do postu i jałmużny. Bez tych wymiarów każdy post stałby się jedynie jałowym wyczynem ascetycznym, celem samym w sobie, a ostatecznie nawet sprzeczny z zamysłem Boga. Post Jezusa, podobnie jak wszelkie praktyki chrześcijańskiej ascezy, jest, powtarzamy, środkiem, a nie celem. Jest on związany przede wszystkim z modlitwą, a następnie ze słuchaniem Słowa Bożego. Św. Łukasz podkreśla, że to Duch Święty wyprowadził Jezusa na pustynię (4,1), a doświadczenie postu, modlitwy i słuchania Słowa pozwoliło Jezusowi wyjść z tej pustyni „mocą Ducha” (4,14). Post jest zatem nauką wyzbywania się siebie, aby móc otworzyć się na dar Ducha. 40 dniowy pobyt na „pustyni” Wielkiego Postu stwarza możliwość usunięcia tego, co zbędne, co uniemożliwia nam zwrócenie się do Ojca i zrozumienie tego, co jest naprawdę istotne dla życia: Jego Słowa.

Opr. AK

ROK ŚW. FRANCISZKA

ROZNIKA, KTÓRA PORUSZA SERCA

W 2026 roku przypada 800. rocznica śmierci św. Franciszka z Asyżu, który zmarł 3 października 1226 roku. Z okazji 800. rocznicy śmierci św. Franciszka Papież Leon XIV ogłosił okres od 10 stycznia 2026 do 10 stycznia 2027 Rokiem Świętego Franciszka.

Rocznica ta jest nie tylko okazją do upamiętnienia jednego z najukochańszych świętych w historii Kościoła, ale także okazją do refleksji nad aktualnością jego przesłania: przesłania pokoju, braterstwa, prostoty i miłości do stworzenia. W 800. rocznicę śmierci Świętego wpisuje się publiczne wystawienie jego relikwii znajdujących się w jego grobie w Asyżu. Relikwie umieszczone zostaną w widocznym miejscu u stóp ołtarza głównego w Bazylice Dolnej, umożliwiając wiernym bezpośrednio oddanie mu hołdu w terminie od 22 lutego do 22 marca 2026 r. Towarzyszyć im będzie hasło „San Francesco vive” („Święty Franciszek żyje”). Będzie to okazją, by przypomnieć nie tyle o śmierci św. Franciszka, co przede wszystkim o jego

życiu i przesłaniu, które nadal inspiruje miliony ludzi. Bracia Franciszkanie podkreślają, że kluczem do zrozumienia tej rocznicy stanowią słowa ostatniej zwrotki Pieśni Stworzeń: „Pochwalony bądź, Panie mój, przez siostrę naszą, śmierć cielesną, przed którą żaden żyjący człowiek ująć nie może”.

Ciało św. Franciszka od wieków spoczywało w kamiennym sarkofagu w krypcie Przejścia bazyliki w Asyżu. Franciszek, będąc bliski śmierci, chciał zostać złożony w tym miejscu. Dopiero w 1818 papież Pius VII pozwolił franciszkanom na poszukiwania grobu. W dniu 18 grudnia 1818 znaleziono sarkofag. Relikwie złożono w wykutej w skale kaplicy, w szerokiej kolumnie ustawionej w miejscu znalezienia ciała. Kolumnę – grobowiec umieszczony w centrum kaplicy otacza ozdobna krata. W czterech niszach umieszczono groby pierwszych czterech braci zakonu św. Franciszka, czyli błogosławionych Leona, Maseo, Anioła i Rufina. Ostatnie badania naukowe przeprowadzono w 2015 roku. W 2026 roku szczątki zostaną

przeniesione z krypty i umieszczone u stóp ołtarza papieskiego w dolnym kościele.. „Ekspozycja ciała św. Franciszka – powiedział ojciec Giulio Cesareo OFMConv, dyrektor Biura Komunikacji Bazyliki św. Franciszka w Asyżu – nie jest tylko wydarzeniem religijnym, ale potężnym przesłaniem dla wiernych i całego społeczeństwa.

Przypomina nam, że z życia poświęconego miłości mogą wyniknąć nieoczekiwane owoce. Franciszek żyje nadal, a jego duch nadal działa wśród nas, wzywając nas do bycia budowniczymi pokoju, strażnikami stworzenia i świadkami miłości, która nigdy nie umiera. Przygotujmy się, aby wspólnie przeżyć tę niezwykłą chwilę łąski, pozwalając się ponownie zainspirować życiem i osobą Franciszka z Asyżu. Zawsze jest to dla nas ogromne zdziwienie – powiedział brat Giulio – jak bardzo ludzie kochają Franciszka. To prawda, że jest on bratem uniwersalnym i dla nas, jego uczniów i dzieci, to wielki zaszczyt móc poprzez nasze zaangażowanie i pracę sprzyjać spotkaniu z nim, który ma jeszcze wiele do przekazania i podarowania mężczyznom i kobietom naszych czasów.”

obumrze, samo pozostanie; jeśli zaś obumrze, przynosi plon obfity” (J 12, 24). Podobnie Franciszek z Asyżu jest płodnym ziarnem – jak świadczy o tym jego zużyte ciało – zdolnym do wzrostu i przynoszenia owoców z upływem czasu. „Jubileusz będzie więc momentem, by dać się zainspirować postacią Franciszka i jego przesłaniem, które wciąż jest aktualne dla współczesnego społeczeństwa” – mówią organizatorzy z klasztoru franciszkanów konwentualnych przy Bazylice św. Franciszka w Asyżu.

AK

DYSKRYMINACJA CHRZEŚCIJAN W EUROPIE I AMERYKACH

Leon XIV przestrzegł przed „subtelną” formą dyskryminacji chrześcijan w Europie i Amerykach, gdzie stanowią oni większość. Ogranicza się im tam czasami możliwość głoszenia prawd Ewangelii z powodów politycznych lub ideologicznych – wskazał Papież.

Wojciech Rogacin - Watykan

Słowa te padły w przemówieniu do korpusu dyplomatycznego, akredytowanego przy Stolicy Apostolskiej. Papież wskazał, że w dzisiejszym świecie narusza się wolność religijną, a doświadcza tego już 64 procent światowej populacji. A wolność religijna jest pierwszym z praw człowieka – jak mówił Leon XIV, powołując się na słowa Benedykta XVI - ponieważ wyraża najbardziej fundamentalną rzeczywistość osoby.

Co siódmy chrześcijanin poddany dyskryminacji

„Zwracam się do wszystkich narodów o zagwarantowanie pełnej wolności wyznania i kultu religijnego każdemu z ich obywateli” – mówił Ojciec Święty. Przypomniął, że prześladowania chrześcijan na świecie, to wciąż jeden z najbardziej rozpowszechnionych kryzysów praw człowieka, dotyczący ponad 380 milionów wiernych na całym świecie.

„Z powodu swojej wiary doświadczają oni wysokiego lub ekstremalnego poziomu dyskryminacji, przemocy i ucisku. Zjawisko to dotyczy około jednego na siedmiu chrześcijan na świecie i pogorszyło się w 2025 r. z powodu trwających konfliktów, autorytarnych reżimów i ekstremizmu religijnego” – podkreślił Papież.

Dyskryminacja chrześcijan tam, gdzie są większością

Przypomniął o ofiarach przemocy wobec chrześcijan w różnych miejscach globu. Dodał, że także w Europie i Amerykach występuje to zjawisko. „Jednocześnie nie możemy zapominać o subtelnej formie dyskryminacji

W bazylice zostanie wystawiony również najstarszy obraz przedstawiający św. Franciszka z Asyżu, z 1255 r. zachowany w Muzeum Porcjunkuli. Dzieło tak zwanego Mistrza św. Franciszka przedstawia świętego z wyraźnie widocznymi stygmatami, wraz z jego pełnym i ostatecznym upodobnieniem do Chrystusa. Na obrazie Franciszek między dwoma aniołami, trzyma w swoich dłoniach księgę z inskrypcją: „Hic michi viventi lectus fuit et morienti” – „Tu było

moje łóżko, za życia i po śmierci”. Obraz został najwyraźniej namalowany na drewnianej desce, która służyła do przechowywania i ochrony ciała Franciszka bezpośrednio po jego śmierci, co nadało mu nie tylko wartość ikonograficzną, ale także głęboki relikwiarz i świadectwo. Inskrypcja stanowi jeden z symboli Przejścia, ponieważ ta właśnie drewniana deska, namalowana przez Mistrza św. Franciszka, witała i chroniła ciało Biedaczyny za jego życia i tuż po jego śmierci, jak sam stwierdza.

Ewangelicznym obrazem używanym do towarzyszenia temu wydarzeniu to ziarno rzucone w ziemię, które umiera, aby przynieść plon: „Jeśli ziarno pszeniczne nie

religijnej wobec chrześcijan, która rozprzestrzenia się nawet w krajach, gdzie stanowią oni większość, na przykład w Europie czy w Amerykach. Ogranicza się im tam czasami możliwość głoszenia prawd Ewangelii z powodów politycznych lub ideologicznych, zwłaszcza gdy bronią godności najsłabszych, nienarodzonych dzieci, uchodźców

i migrantów lub promują rodzinę” – mówił Leon XIV.

X PARAFIALNY KONKURS SZOPEK

SZOPKA ZNAKIEM RODZINNEJ JEDNOŚCI, TRADYCJI I WIARY

11 stycznia br. w Arce Pana odbył się uroczysty finał X Parafialnego Konkursu Szopek pod honorowym patronatem ks. Proboszcza Jerzego Czerwienia oraz Dyrektora Szkoły 101 Michała Majera. Hasło tegorocznego konkursu brzmiało „Boże Narodzenie iskrą nadziei dla świata”.

Konkurs w Arce Pana stał się już dobrą tradycją, mobilizującą do działania całe rodziny, w których rodzice i dziadkowie dają dzieciom to, co najcenniejsze – swój czas – czas rozmów, wspólnej pracy, dzielenia się pomysłami i budowania więzi. Dzięki temu każda szopka staje się nie tylko dziełem artystycznym, ale także znakiem rodzinnej jedności, tradycji i wymagającego procesu przekazywania wiary. Prawdziwą wartość dodaną konkursu stanowią dołączone do szopek opisy, w których autorzy spontanicznie piszą o uczuciach, jakie towarzyszyły im podczas budowania betlejemskich stajenek oraz o ich symbolice.

W jubileuszowej X edycji powstało 21 betlejemskich stajenek.

I miejsce w konkursie zajęła **Rodzina Sawickich**. Ich szopka w formie stożka - jak pisze p. Ewa Sawicka: kształtu wznoszącego się ku górze, symbolizuje ludzkie pragnienie spotkania z Bogiem oraz drogę człowieka ku światłu. Drewniana podstawa przypomina o prostocie Betlejem — miejscu cichym i niepozornym, gdzie narodziła się największa Nadzieja świata. Patyki połączone w jednym punkcie tworzą przestrzeń na kształt stajenki — skromnej, a jednocześnie otwartej ku niebu. Ich zbieżność w jednym miejscu symbolizuje jedność i wspólnotę, a także fakt, że różne drogi spotykają się w Chrystusie. Na szczycie konstrukcji umieszczona została ręcznie wykonana gwiazda — znak prowadzenia, obietnicy i obecności Boga pośród ludzi.

Równorzędną I nagrodę otrzymała **Rodzina Godziców** za szopkę zbudowaną z 4000 zapalek - opowieści o przemianach i wiecznym odrodzeniu. Jak pisze p. Maciej Godzic: Kluczowym symbolem jest tutaj kontrast między materiałem, z którego zbudowany jest świat a postacią nowonarodzonego Zbawiciela. Świat doświadczony wykonaliśmy z zapalek, które już zapłonęły. Ich osmalone końce symbolizują historię świata. Pośrodku tej „wypalonej” rzeczywistości leży mały Jezus, wykonany z zupełnie nowych, nienaruszonych ogniem zapalek. On jest jedynym elementem konstrukcji, który ma w sobie pełny potencjał przyszłego światła. Iskrą, która ma zapłonąć:”, Jezus jest zapowiedzią

nowego ognia. To On jest ową tytułową „Iskrą Nadziei” – Wykorzystaliśmy spalone zapalki do budowy domu dla „Nowego Światła”, sugerując, że Bóg nie buduje na idealach, ale przychodzi właśnie tam, gdzie po ludzku coś już się wypaliło i skończyło.

II miejsce otrzymała **Rodzina Mackiewiczów** Jak pisze p. Izabela Mackiewicz: Ważnym elementem naszej szopki jest ognisko. Symbol ciepła, rodziny, wspólnoty. Przy nim ogrzewają się dzieci i dorośli, niezależnie od pochodzenia. Jednoczą się, radując z nadejścia zbawiciela. Ogrzewają nie tylko swoje ciała ale serca, rozpalając płomień miłości. Aby zapłonęło ognisko, potrzebna jest iskra. Symbol małego, niepozornego początku. Nadzieja, która może zmienić się w wielki ogień, prowadzący do zmian. Ta iskrą są właśnie narodziny Jezusa. Symbol wiary i światła w ciemności. „A światłość w ciemności świeci i ciemność jej nie ogarnęła” (J 1, 5).

III miejsce zajęła **Rodzina Widomskich** za szopkę przedstawiającą scenę narodzenia Jezusa umieszczoną w realiach współczesnego miasta, z ciemnymi, wysokimi blokami i tylko nielicznymi, ciepło oświetlonymi oknami. Pani . Agnieszka Widomska podkreśla: Symbolizują one codzienność pełną niepokoju, samotności i trudnych doświadczeń, z jakimi mierzy się dzisiejszy świat. Szopka pokazuje, że narodziny Chrystusa potrafią rozjaśnić największy mrok i przynieść nadzieję światu. Od stajenki wychodzą promienie światła prowadzące do okien w blokach, pokazując, że nadzieja dociera do każdego domu i każdego człowieka, niezależnie od miejsca i sytuacji życiowej.

Równorzędną III nagrodę otrzymała **Rodzina Stachowskich** za szopkę umieszczoną na Betlejemskiej Gwieździe, w której Trzech Mędrców upatrywało cudownego znaku spełnienia prorocтва o narodzinach Zbawcy..

Jak pisze p. Barbara Ciempa - Stachowska: Przemija czas, a ludzie na całym świecie - może nawet bardziej niż kiedykolwiek - wypatrują nadziei i potrzebują pociechy, wsparcia i pokoju. Rozważając cud Bożego Narodzenia, pamiętajmy o modlitwie za ludzi pogrążonych w cierpieniu, za kraje nękane przez wojny, różne klęski i nieszczęścia. Są to m.in. państwa, które symbolizują flagi trzymane przez anioła nad szopką.

W konkursie otrzymali również szczególne wyróżnienia: **Rodzina Rzechowiczów** za szopkę, w której Gwiazda Betlejemska, postacie Świętej Rodziny, Trzech Króli oraz zwierząt zostały wykonane przy użyciu domowej drukarki 3D. Ich jednolita, jasna forma kontrastuje z surowością

SZOPKA RODZINY SAWICKICH

SZOPKA RODZINY WIDOMSKICH

SZOPKA RODZINY STACHOWSKICH

SZOPKA RODZINY GODZICÓW

SZOPKA RODZINY RZECHOWICZÓW

SZOPKA RODZINY MACKIEWICZÓW

naturalnych materiałów, podkreślając symboliczny i spokojny charakter sceny Narodzenia Pańskiego.

Rodzina Kapciów za szopkę, w której pod rozgwieżdżonym niebem pojawiają się Trzej Królowie, zwiastując Miłość Wielką, a przychodzące do niej dzieci są nadzieją świata. Dla nas mały Pan Jezus urodzony w stajence jest tą jedyną i prawdziwą iskrą nadziei dla Świata. Jak pisze p. Paweł Kapcia

Adrianna Molong Jej Szopka imituje pochylającą się stajenkę, w której narodził się mały Jezus, niosąc Nadzieję dla wszystkich ludzi. Tę Iskrę Nadziei zabierają oni na

SZOPKA ADRIANNY MOLONG

SZOPKA RODZINY KAPCIÓW

SZOPKA RODZINY MARSZAŁKÓW

SZOPKA RODZINY FIRLEJÓW

cały świat.

Rodzina Marszałków za szopkę przedstawiającą narodziny Jezusa Chrystusa wśród budynków mieszkalnych Nowej Huty, w których toczy się codzienne życie. Szopka pokazuje, że Boże Narodzenie niesie światło i miłość do każdej wspólnoty.

Rodzina Firlejów za szopkę wykonaną z drewna pozostałego po budowie ich nowego domu. Jak pisze p. Małgorzata Firlej, Znaczenie napisu umieszczonego na podeście, na którym została postawiona Święta Rodzina, wyraża głęboką symbolikę chrześcijańską. Słowa „Nadzieja jest światłem w ciemności” podkreślają sens narodzin Jezusa jako źródła nadziei dla ludzi – szczególnie w chwilach trudnych, niepewnych i pełnych cierpienia

Rodzina Dusiów za hiszpańską, rustykalną szopkę - prostą i bijącą ciepłem naturalnych barw ziemi. Gospodarstwo usytuowane jest wysoko na skalistym wzgórzu i jak pisze p. Anna Duś - przypomina o tym, że nawet wśród surowości życia może zakwitnąć nadzieja.

Pani Marta Krzynówek nauczycielka SP 101 za szopkę wykonaną na szydełku, w której każdy z elementów, począwszy od Praskiego Dzieciątka, poprzez drzewo życia, anioła, Gwiazdę Betlejemską, i tulipany żółty i czerwony niesie iskrę nadziei, która rozświetla ludzkie życie, w tym - solidarność i wsparcie w chorobie, To metafora człowieka, który mimo trudności potrafi się podnieść, rosnąć i umacniać.

Wyróżnienia za udział otrzymali:

SZOPKA MARTY KRZYNÓWEK

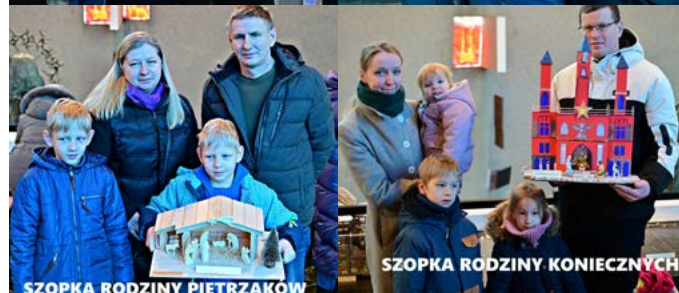
SZOPKA RODZINY SROGÓW

SZOPKA JULII ROLEK

SZOPKA RODZINY DUSIÓW

SZOPKA RODZINY KIERZKOWSKICH

SZOPKA RODZINY PIETRZAKÓW

SZOPKA RODZINY KONIECZNYCH

SZOPKA BŁAŻEJA MOLONGA

SZOPKA PIOTRA OPRYSZKA

SZOPKA RODZINY BEDNARKÓW

Rodzina Srogów za szopkę nawiązującą do słów Kolędy dla nieobecnych: A nadzieja znów wstąpi w nas, niewidzialnych pojawią się cienie, uwierzmy kolejny raz w jeszcze jedno Boże Narodzenie

Julia Rolek w jej szopce Gwiazdę Betlejemską tworzy współczesny gest przekazywania światu nadziei w dłoniach uformowanych w kształcie serca.

Joel Smolarek za szopkę wykonaną z naturalnych materiałów, suszonych szyszek, trawy, siana i orzechów. Iskra nadziei jest świeca w rękach anioła, która daje ciepło, jasność i wiarę w narodzenie się czegoś pięknego

Piotr Opryszek za szopkę w formie niewielkiej chatki z klocków Lego, materiału, z którego Piotr najbardziej lubi budować

Rodzina Pietrzaków za szopkę w formie cichej skromnej stajenki, przypominającą, że prawdziwa moc rodzi się w prostocie.

Martyna Bednarek za szopkę, gdzie w ubogiej stajence przychodzi na świat Małeńka Miłość, która z nadzieją rozświetla cały świat

Błażej Molong za szopkę składającą się z trzech części symbolizujących nośniki, którymi Iskra Nadziei przyniesiona przez narodzenie Dzieciątka rozchodzi się po świecie: to paczka wysyłana tradycyjną pocztą, elektroniczne nośniki i wreszcie przekaz słowem.

Rodzina Kierzkowskich za szopkę zbudowaną przez rodziców, w której postaci zostały ulepione z plasteliny przez małe dzieci. Ta ich wspólna praca daje nadzieję, że

piękne polskie tradycje będą przekazywane z pokolenia na pokolenie

Rodzina Koniecznych – to jedyna szopka w tej edycji nawiązująca do wielowiekowej tradycji budowania słynnych na cały świat szopek krakowskich.

W konkursie wręczono również dwie nagrody specjalne dla p. **Adrianny Molong** i p. **Agnieszki Widomskiej** za udział we wszystkich dziesięciu edycjach konkursu, a także niezwykłą kreatywność i nowatorstwo przy odkrywaniu kolejnych odsłon Cudu Bożego Narodzenia. Jak mówił św. Jan Paweł II: Mała czy duża, prosta czy wyszukana, szopka jest bliskim nam i jakże sugestywnym obrazem Bożego Narodzenia. Należy ona do naszej kultury i tradycji artystycznej, ale przede wszystkim jest znakiem wiary w Boga, który w Betlejem zamieszkał wśród nas”. Niech będzie dla nas wciąż nieustannie iskrą nowej nadziei.

Małgorzata Modzelewska

W NASZEJ PARAFII

PASTERKA

Pasterka w noc Bożego Narodzenia W Arce Pana była celebrowana o północy pod przewodnictwem ks. Proboszcza i kapłanów pracujących w naszej parafii.. Msze Święte w Boże Narodzenie i drugi dzień Świąt według porządku niedzielnego. Ofiara z tacy na Pasterce bylas przeznaczona na fundusz ratowania życia, a w drugi dzień Świąt na szkolnictwo kościelne w naszej diecezji.

KOLEDA

Po Świątach odbywa się tradycyjna wizyta kolęda naszych duszpasterzy w domach parafian. Terminy można było sprawdzić na stronie internetowej parafii gdzie był zamieszczony harmonogram kolędy, w gablocie przed kościołem, jak również znaleźć na stolikach z gazetami i zabrać ze sobą.

ŚWIĘTO ŚWIĘTEJ RODZINY JEZUSA, MARYI I JÓZEFA

Zakończenie Roku Świętego w parafiach.. Dziękowaliśmy Panu Bogu za łaski odpustu uzyskane przez cały rok w naszym kościele. Zachęcamy do pielęgnowania modlitwy adoracji Najświętszego Sakramentu, różańca świętego oraz lektury i rozważania Pisma Świętego, z którymi jest zawsze związany odpust zupełny.

ZAKOŃCZENIE ROKU

We środę 31 grudnia 2025 r. zostały odprawione nieszpory na zakończenie roku o godz. 17.30 i Msza Święta dziękczynna za miniony rok o 18.00. Ks. Proboszcz przedstawił sprawozdanie za ubiegły rok.

NOWY ROK

W Nowy Rok – Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki. Msze Święte były odprawiane według porządku

niedzielnego. jak W tym dniu wierni są zobowiązani w sumieniu do uczestnictwa w Eucharystii. Nowy Rok i kolejne dni to pierwszy czwartek, piątek i sobota miesiąca. W Pierwszy czwartek ze względu na Nowy Rok nie było Godziny Świętej indywidualnie. W piątek okazja do spowiedzi od 6.00 do 8.30 i od 15.00 do 18.00. O 16.00 dodatkowa Msza Święta. Kandydatów do bierzmowania zapraszamy na Mszę o 18.00 zaproszeni byli kandydaci do bierzmowania z klas 7 i spotkanie po Mszy św. w kościele. W piątek kancelaria nieczynna. W sobotę o 8.00 Msza wotywna i po niej różaniec fatimski. Po południu wieczór zawierzenie. O 17.15 różaniec. O 18.00 Msza Święta. Po niej medytacja zakończona indywidualnym błogosławieństwem Najświętszym Sakramentem.

MĘSKI RÓŻANIEC

W niedzielę 4 stycznia po Mszy Świętej. o 12.30. wraz z Rycerzami Kolumba na Męski Różaniec.

UROCZYŚĆ OBJAWIENIA PAŃSKIEGO

We wtorek 6 stycznia Uroczystość Objawienia Pańskiego. Msze Święte w tym dniu jak w niedzielę. Jest to święto zobowiązujące w sumieniu do uczestnictwa w Eucharystii. Przed każdą Mszą Świętą dzieci z parafialnej scholi rozprowadzały kadzidło i kredę do poświęcenia. Tego dnia ulicami Krakowa przejdzie Orszak Trzech Króli.

KONKURS SZOPEK

W niedzielę 11 stycznia odbył się Finał Parafialnego Konkursu Szopek. Na konkurs wpłynęło 21 prac. Uczestnicy zostali wyróżnieni nagrodami, wyróżnieniami i dyplomami. Szczegóły wewnątrz numeru.

SPOTKANIA WSPÓLNOT

Po świątach i w styczniu odbyły się spotkania formacyjne połączone z Mszą Świętą i Adoracją przed Najśw. Sakramentu i opłatki wspólnot parafialnych: Stowarzyszenia Krwi Chrystusa; Grupy Pieszej Pielgrzymki na Jasną Górę, Straży Honorowa Najświętszego Serca Pana Jezusa; Wspólnota Anonimowych Alkoholików „Bez Nazwy i Wspólnoty Duchowej Adopeji Dziecka Poczętego;

KOLEADOWANIE W LICEUM SIOSTR SALEZJANEK

Siostry Salezjanki zaprosiły na wspólne kolędowanie do liceum na os. Jagiellońskim 17, we środę 14 stycznia br. o 15.30.

UROCZYŚĆ CHRZTU PAŃSKIEGO

W niedzielę 18 stycznia br. obchodziliśmy Uroczystość Chrztu Pańskiego, która kończy liturgiczny obchód Bożego Narodzenia. W naszym kościele gościliśmy księdza z mistrzejowickiej parafii, który przedstawił postać Sługi Bożego ks. Józefa Kurzei. Twórcy parafii w Mistrzejowicach była też poświęcona wystawa fotograficzna pod chórem. naszym kościele możemy zobaczyć wystawę o ks. Józefie

FATIMSKIE CZUWANIE

We wtorek 13 stycznia od godz. 11.00 do Mszy wieczornej odbyło się Fatimskie czuwanie pokutne w Grocie Matki Bożej.

RODZINNE KOŁĘDOWANIE

W niedzielę 25 stycznia, na godz. 14.15 parafianie zostali zaproszeni na rodzinne kołędowanie w naszym kościele.

SAKRAMENT CHRZTU ŚWIĘTEGO

	ur.	chrz.
1. Julia Genowefa Bodziony	17.10.2018	20.12.2025
2. Ignacy Jan Juszczyk	17.08.2025	21.12.2025
3. Zofia Katarzyna Kozera	05.03.2025	26.12.2025
4. Luna Zofia Zjawńska	22.06.2025	28.12.2025
5. Natalia Lekki	16.07.2025	04.01.2026
6. Bartłomiej Aleksander Kaczmarczyk	25.09.2025	06.01.2026
7. Stanisław Robert Kubas	17.07.2025	11.01.2026

SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA

Adam Jarosław Rainholz i Izabela Bartosz 09.01.2026

KRONIKA ŻALOBNA

	ur.	zm.
1. Maria Skuratko	30.05.1953	12.12.2025
2. Stefania Sawicka	28.11.1932	15.12.2025
3. Marianna Pieczyrak	01.01.1938	17.12.2025
4. Maria Podgórska	29.09.1937	17.12.2025
5. Maciej Henke	22.12.1934	18.12.2025
6. Maria Ciupek	15.10.1954	07.12.2025
7. Ryszard Duda	28.01.1967	20.12.2025
8. Leokadia Rozental	06.06.1962	21.12.2025
9. Piotr Woźniak	24.06.1943	26.12.2025
10. Krystyna Stępień	14.08.1930	29.12.2025
11. Zenona Wawrzeń	10.02.1936	23.12.2025
12. Krzysztof Nowak	16.06.1970	24.12.2025
13. Aniela Biernacik	02.06.1930	01.01.2026
14. Zbigniew Paradowski	17.03.1953	01.01.2026
15. Artur Owczarż	08.06.1939	01.01.2026
16. Bożena Sikora	12.12.1958	03.01.2026
17. Henryk Koziański	21.03.1946	25.12.2025
18. Barbara Polańska	20.12.1950	03.01.2026
19. Zbigniew Górka	08.12.1960	08.01.2026
20. Józef Zajac	22.08.1934	07.01.2026
21. Grzegorz Frey	19.01.1963	08.01.2026
22. Zbigniew Jamrozik	04.01.1965	10.01.2026
23. Robert Kyć	24.07.1971	06.01.2026
24. Bogusław Rutkowski	08.05.1939	09.01.2026
25. Dorota Adamczyk	27.09.1964	11.01.2026
26. Aldona Naszczak	09.10.1945	13.01.2026
27. Zofia Kozik	26.01.1946	09.01.2026

Biuro Podróży „GALEON”

Laureat konkursu „ODYS’2007”
za najlepszą ofertę własną
w turystyce młodzieżowej
www.galeon.krakow.pl

ZAPRASZAMY NA STRONĘ WWW

LATO '2025**Kolonie i obozy: morze, jeziora, góry**

szczegóły na stronie: www.galeon.krakow.pl lub telef. na końcu ogłoszenia

ZATRUDNIMY dod. **WYCHOWAWCÓW-NAUCZYCIELI** (b. dobre warunki współpracy)

WYCIEZKI KRAJOWE i ZIELONE SZKOŁY

(ponad 74 propozycji dla grup z firm, szkół, organizacji, parafii) m. in.:

Muzeum Lalek i Wizyta u Wiedźmy, Karpacka Trójca (osada z epoki brązu i żelaza a la Biskupin, ale większa!) + Biecz, Miasteczko Galicyjskie + skansen Nowy Sącz, Europejskie Centrum Bajki – wizyta u Koziółka Matołka, Pacanów Kurozwęki + zagroda bizonów, Ogrodzieniec + Góra Birów + Zamki Jurajskie Miniaturze + Pustynia Błędowska, Inwałd – Park Miniatur, Dinozatorland, Karawana Jurajska – Zaczarowany Las – w poszukiwaniu Jasia i Małgosi oraz Domku Baby Jagi + ognisko z pieczeniem kiełbasy i dyskoteka w remizie, Osada Indiańska + Diabełski Kamień + Opactwo Cystersów w Szczyrzycu, Park Jurajski, Góry Świętokrzyskie, Oświęcim, Nowa Huta, Studio Filmów Rysunkowych w Bielsku-Białej, Szyndzielnia, Niepołomice Obserwatorium Astronom. ferma strusi, Izba Leśna, bacówka, Kazimierz Dolny n/ Wisłą, Czarnolas, Puławy, Baranów Sand., Pieniński Park Narodowy, zamek w Niedzicy i Czarsztynie, Spływ Dunajcem, Tatrzński Park Narodowy i Zakopane, Zamki i warownie Jury Krakowsko-Częst., Jaskinia Wierchowska, Nietoperzowa itp., Szlak Jana Pawła II, Bieszczady, Warszawa, Mazury, Wrocław, Chorzów, Szlak Piastowski (Poznań, Biskupin, Wenecja, Gniezno, Ostrów Lednicki itd.), Szlak Orlich Gniazd, Częstochowa, Ojców i Pieskowa Skala, Wieliczka, Bochnia, Nowy Wiśnicz, Dębno, Tarnowskie Góry, Kotlina Kłodzka, Karkonosze itp.

Ogniska z pieczeniem kiełbasy i atrakcjami oraz programy na życzenie!

WYCIEZKI ZAGRANICZNE oraz PIELGRZYMKI**MEDZIUGORJE**

pielgrzymki organizowane z Redakcją "Echa Medziugorja"

wkrótce terminy na 2025 r.

(Oraz ponad 50 propozycji dla grup z firm, szkół, organizacji, parafii) m. in.:

SŁOWACJA - Wysokie Tatry, Słowacki Raj, Orawa, baseny termalne, PRAGA i MORAWSKI KRAS, WIEDEŃ, BUDAPESZT, BRATYSŁAWA. RZYM, PARYŻ i WERSAL i EURODISNEYLAND, LONDYN, WILNO, PETERSBURG, LWÓW, KAMIENIEC PODOLSKI itd. RUMUNIA, BUŁGARIA, CHORWACJA, ZAMKI BAWARSKIE, DREZNO, BERLIN, WŁOCHY, GRECJA, HISPANIA, RZYM, SAN GIOVANNI ROTONDO, ASYŻ, LORETO, LANCIANO, MANOPELLO, CASCIA, FATIMA, LOURDES, PARYŻ, LISIEUX, NEVERS, LA SALETTE, SANTIAGO DE COMPOSTELA, MONTSERRAT, MARIAZELL, WILNO, ŚLADAMI ŚW. S. FAUSTYNY KOWALSKIEJ, sanktuaria w Polsce i Europie, NORWEGIA - Ślady św. Olafa, ZIEMIA ŚWIĘTA i *wiele innych, ciekawych pielgrzymek i wycieczek oraz programy na życzenie!*

WYCIEZKI SZKOLNE i DLA FIRM, ORGANIZACJI - Polska i Europa
Zapraszamy do współpracy **ORGANIZATORÓW IMPREZ**
(dla grup specjalne niższe!)

ZAPISY i INFORMACJE:

Biuro Podróży „GALEON” 31-959 Kraków, os. Górali 5

czynne: pon. - piątek 10.30 - 17.00

budynek Ośrodka Kultury C.K. Norwida i Kina „Sfinks”

tel./fax: 12 642 26 20, tel. 12 684 01 48, tel. 511 440 930

e-mail: galeon@galeon.krakow.pl www.galeon.krakow.pl

Zapraszamy do wspólnych wyjazdów, pielgrzymowania i do kontaktu z nami.

„Głos Arki Pana” jest dostępny w:

- Grocie MB Fatimskiej
- na stoliku pod organami (w niedziele)
- redakcji Głosu Arki Pana (obok wejścia na plebanie)

SZOPKA W ARCE PANA 2025

03.01.2026 - WIECZÓR ZAWIERZENIA

04.01.2026 - MĘSKI RÓŻANIEC

11.01.2026 - FINAL X KONKURSU SZOPEK

